

SOS. CAÏZA

PB-PP/B-0960
BELGIE(N)-BELGIQUE

39ste jaargang / 4

oktober - november - december 2015

Verantw. uitgever: Lieve Marrannes
Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke
tel. 050 31 94 93

Afgiftekantoor: 8400 OOSTENDE 1
Toelatingsnummer P209.039

**ZALIG KERSTFEEST
VOORSPOEDIG 2016**

**Onze
jaarlijkse maaltijd
met dankviering**

31 januari 2016
[meer op pag. 9-10]

**TOEN AL ERGENS EEN STAL
EEN TOCHTIG HUIS MET IJS
TOT IN DE DIEPE VOEGEN
BOVEN AAN DE BLOTE HEMEL
GEEL ALS STRO EEN HANDVOL STERREN
IN DAT HUIS BIJNA BANAAL
EEN PAAR HAASTIG KLAAR VOOR DE GEBORTE
VAN ALLES WAT HUN LIEFDE WIL
BUITEN INDE GROENE NACHT
HERDERS OP HUN HOEDE DAT IS NORMAAL
MAAR WAS ER ÉÉN VAN HEN DIE TOEN AL WIST
ÉÉN ZIENER IN DE NACHT DIE TOEN AL ZEI STIL
DIT WORDT EEN WONDERLIJK VERHAAL**

EEN ZALIG KERSTFEEST

**ZET JE TANDEN IN DE DAG
AAN DE SLAG VOOR EEN NIEUW JAAR
LEVEN, LACHEN, LOPEN, HOPEN, HUILEN
SCHUILEN, SCHERMEN, SCHELMEN, SCHRIJVEN, SCHATEREN,
TATEREN, TROOSTEN, KLATEREN, KLAUTEREN, KRASSEN
WASSEN, WISSEN, WAKEN, WACHTEN, WETEN, NIET WETEN
ETEN, VERGETEN, VERGISSEN, VERGADEREN
BLADEREN, BLOEMEN, BLOZEN, BOOS EN BLIJ ZIJN**

**WE WENSEN JE EEN GELUKKIG,
VOORSPOEDIG, GEZOND NIEUW JAAR**

(uit "Handen vol dagen" van Peter Van Dycke uitgeverij Muurkranten)

VERSLAG VAN ONZE REIS NAAR CAIZA...

Woensdag: ons programma:
7.15 u viering met de internen
8.00 u ontbijt
9.00u bezoek aan Potosi

Na het ontbijt gaan we dus op weg naar Potosi. De stad ligt op 4090 meter en is één van de hoogste steden van de wereld. Van ver zie je de berg "Cerro Rico" liggen. Deze speelde een belangrijke rol in de welvaart van de stad. In de 16de eeuw (Bolivia was toen een kolonie van Spanje) vond men er zilver. Potosí groeide uit tot één van de belangrijkste steden van het Spaanse rijk. Het zilvererts werd onmiddellijk op grote schaal ontgonnen. Er werd zelfs een Munt opgericht, de "Casa de Moneda", om het zilver ter plaatse tot munten te slaan. Daar kon je zowel in Zuid-Amerika, als in Spanje of in Nederland mee betalen. De munten werden één keer per jaar naar Europa gebracht in grote Spaanse schepen. Piet Hein kaapte in het jaar 1628 één van deze boten en kwam zo aan "de zilveren vloot".

Bij de onafhankelijkheid in 1825 waren de mijnen van de Cerro Rico bijna uitgeput. De val van de zilverprijs in het midden van de 19° eeuw gaf de economie van Potosí de genadeslag. De staat sloot de mijnen. De stad geraakte in verval. De mijnwerkers die nu nog in de mijnen afdalen, werken voor zichzelf. Ze zijn verenigd in coöperatieven. Elke vereniging telt zes tot dertig personen en heeft zijn eigen tunnel waar ze erts mogen uithalen. De werkomstandigheden zijn nog altijd slecht. Veel mijnwerkers hebben stoflongen, worden niet ouder dan 46 jaar. Ze werken zes tot tien uur per dag in donkere enge gangen. Er is nauwelijks zuurstof en het is er vijftig graden. Met houwelen hakken ze stenen los, scheppen die in treinwagonnetjes en duwen deze de mijn uit. Buiten de mijnen worden dan het zilver en de mineralen uit de stenen gehaald met chemicaliën. Het gewonnen erts wordt verwerkt tot een poeder van zink, lood en zilver, dat geëxporteerd wordt. Naast de mijnbouw heeft Potosí geen andere industrie. Er is dus weinig werk in de streek en veel armoede. Daarom trekken heel wat jongeren de mijn in want daar verdienen zij geld en zo kunnen ze zich een auto permitteren en dat is voor een Boliviaan heel wat.

We bezoeken eerst de Convento de Santa Teresa. Het karmelietessenklooster werd in 1685 gebouwd. De dochters van rijke Spaanse families traden binnen in het klooster. Velen waren amper vijftien jaar toen zij die stap zetten. De ouders moesten hun een grote geldsom meegeven. Dus, alleen wie poen had, kon intreden. De zusters bleven heel hun leven binnen de kloostermuren en verbraken de band met de buitenwereld. Ze kregen sporadisch bezoek van de familie die ze vanachter tralies mochten begroeten. In 1972 veranderde de regel en mochten de zusters het klooster verlaten. Er wonen nog altijd zusters. De gebouwen werden mooi gerestaureerd. Ze liggen rond twee prachtige patio's. In de verschillende zalen bewonderen we schilderijen

Convento Santa Teresa

(zie Kersttafereel op voorpagina) meubels en andere kostbare stukken uit de koloniale tijd.
De kapel heeft een mooi houten dak dat met Moorse motieven beschilderd is.

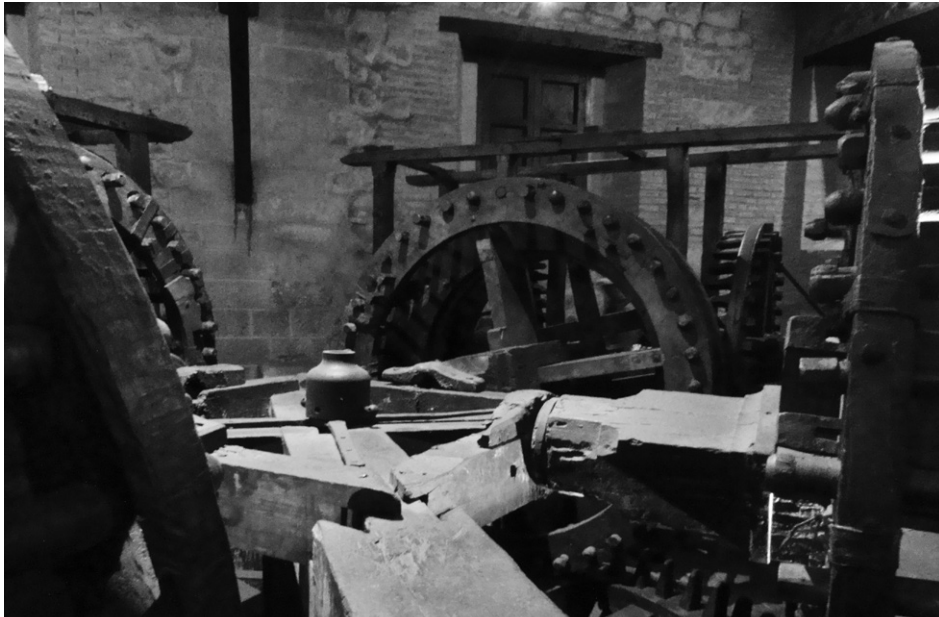
Ondertussen is het middag geworden en stappen we met de padre een restaurantje binnen. Er werkt één persoon: hij kookt, bedient en ruimt af. Op de keuken-deur staat dan ook terecht: "Niet storen, hier werkt een genie". Het eten smaakt heerlijk. In de hoek van de eetzaal zit een groepje mijnwerkers. Ze pokers voor geld en drinken er lustig op los. Naast hen staat de bierbak. Die is gevuld met lege flessen en een nieuwe lading wordt aangebracht. Volgens de padre is dat typisch. De mijnwerkers werken uren aan één stuk, slapen een viertal uur in de mijn zelf en gaan dan opnieuw aan de arbeid. Dit doen ze zo vier dagen achtereen. Dan gaan ze naar boven en genieten van een aantal vrije dagen. Die brengen ze door op café. Ze verdienen goed hun brood maar geven hun geld vlotjes uit. Velen werken in het zwart omdat ze zo veel meer kunnen verdienen. Aan de toekomst denken ze niet. Tegenwoordig werken jongeren een aantal jaar in de mijn, vergaren wat geld en vestigen zich dan ergens als zelfstandige in een andere stad waar wat te verdienen valt.

Na de middag bezoeken we de Casa de la Monda. Het gebouw dateert uit de 18° eeuw. Het ziet eruit als een soort fort met dikke muren en zware houten deuren. In dit museum leer je de geschiedenis van de zilveren munten

Zilvermunt uit Potosí

We leren het verhaal over het ontstaan van de Zilveren vloot. Hualpa, een indiaan, was één van zijn lama's kwijt. Hij ging op zoek naar het dier, dacht het te horen op de berg in de verte. Het was echter een koude winteravond, de wind was ijzig en zijn dikke alpacawollen truien konden hem niet tegen de snijdende wind beschermen. Omdat het toch al te donker was om verder te zoeken nestelde hij zich in de luwte van de

Raderwerk van de Moneda in Potosí
Raderwerk aangedreven door lastdieren.

rotsen en maakte wat vuur. Toen hij de volgende ochtend ontwaakte, zag hij op de stenen allemaal rare zilverkleurige slierten. Dat herinnerde hem aan de legende over Huayena Capac, de grote koning van de Inca's. Zijn vader had hem dit verhaal al zo dikwijls verteld. De vorst was met zijn mannen op zoek gegaan naar het zilver dat in één van de bergen van zijn rijk verborgen lag. Toen ze een tunnel gemaakt hadden en stenen begonnen te hakken, riep een luide stem hen tot de orde. Hij bulderde: "jullie hebben geen recht op deze schat, volgens de wil van God behoort hij toe aan de mensen die van ver hierheen komen". De werklieden vluchtten hals over kop weg. Sindsdien werd die berg "Potojchi" genoemd d.i. hij die buldert. Hualpa kwam van ver en misschien had hij het recht om zilver uit de berg te halen. En inderdaad, dat lukte. Een jaar lang haalde hij samen met zijn broer zilver naar boven. Toen vertelden zij aan de Spanjaarden over de "zilverberg" en die kreeg dan de naam "rijke, kostbare" berg of Cerro Rico. Potosí kreeg van Karel V de titel van keizerstad en de wapenspreuk: "Ik ben het rijke" Potosí, de schat van

Ingang van de Moneda

de wereld, de koningin van de bergen, begeerd door de koningen". We lopen door kamers waar schilderijen hangen en waar je allerlei munten kunt bewonderen... Uiteindelijk komen we in de zaal waar het zilver tot munten werd verwerkt. Daar staan grote "machines". Daaronder is een ruimte met een groot rad. Paarden of ezels liepen er rondjes zodat het rad draaide en de machines hun werk konden doen.

We worden opgehaald door de padre en Oscar, de chauffeur, en keren huiswaarts. Hoe deze in de stad zijn weg vindt, begrijp ik niet. We rijden als het ware de hele tijd in lussen en komen precies altijd weer op hetzelfde uit. Het gaat helling op en dan duiken we de dieperik in!! Potosí maakt een slordige, vuile indruk. Veel huizen staan er half afgewerkt bij. In de straten stinkt het naar de uitlaatgassen van de vele auto's die de straten doorkruisen. Eindelijk geraken we uit de stad en rijden we richting Caiza.

ENKELE NIEUWTJES UIT CAIZA....

Met fierheid liet padre Julián Quispe, pastoor in Caiza, ons weten dat Mgr. Ricardo Centellas (foto), verkozen werd tot de nieuwe voorzitter van de Boliviaanse bisschoppenconferentie. Hij zal deze functie uitoefenen tot 2018.

Hij is oud-leerling van het college "Pablo VI" in Caiza en is zijn gewezen school nog steeds zeer genegen. Hij werd in op 7 november 1962 in Chuquiaguata (Sucre) geboren en op 11 augustus 1988 tot priester gewijd. Op 15 september 2005 werd hij tot bisschop gewijd. Eerst fungeerde hij als hulpbisschop in Potosí en sedert 27 januari 2010 is hij bisschop.

Het schooljaar 2015 loopt op zijn einde.

38 leerlingen van het laatste jaar van het college zullen tegen 15 november klaar zijn met alle taken en proefwerken. Ze kunnen dan naar huis.

Begin december komen ze nog even terug naar Caiza. Tijdens een plechtigheid zullen de 38 "bachilleros" (waarvan 16 meisjes) hun eindexamen van de humaniora in ontvangst nemen.

Ook de andere leerlingen van het college zullen dan klaar zijn met de examens. Ze moeten nog eerst alle documenten indienen en een evaluatie-gesprek hebben met de leerkrachten en dan gaan ze met vakantie. Het volgende schooljaar begint dan op 1 februari 2016.

Padre Julián schrijft ons over de problemen met de overheid.

De regering blijft maar de sociale organisaties van de Kerk (waaronder de katholieke scholen) lastig vallen, omdat de katholieke kerk niet past in haar wijze van regeren. Ze hebben steeds maar nieuwe wetten uitgevaardigd om alle activiteiten en vooral de financiële transacties van de Kerk te kunnen controleren. Zelfs in de parochie van Caiza hadden we er mee te maken, we werden verplicht een nieuwe rekening te openen. Vandaag ontvingen we nog een volgende verordening. Alle sociale organisaties moeten voor elke financiële transactie de nodige administratieve papieren voorleggen. De bisschoppen overleggen nu hoe ze hun sociale werken en hun onderwijs verder efficiënt kunnen laten werken.

FINANCIËS, ONZE ONTVANGSTEN...

September 2015

Adopties	€ 430,14
Studiebeurzen	€ 75,00
Gewone giften VI.	€ 656,10
Gewone giften Wal.	€ 697,90
Opbrengst Boerenmarkt Nieuwmunster	€ 156,00
TOTAAL	€ 2015,14

Oktober 2015

Adopties	€ 354,93
Studiebeurzen	€ 75,00
Gewone giften VI.	€ 4764,10
Gewone giften Wal.	€ 562,79
TOTAAL	€ 5756,82

November 2015

Adopties	€ 854,93
Studiebeurzen	€ 75,00
Gewone giften VI.	€ 1305,10
Gewone giften Wal.	€ 440,40
Opbrengst quiz scouts De Haan	€ 241,31
TOTAAL	€ 2916,74

ONZE JAARLIJKSE MAALTIJD TEN VOORDELE VAN CAIZA EN DANKVIERING...

Op zondag 31 januari 2016 houden we in Blankenberge weer onze jaarlijkse maaltijd in zaal het Forum (Kerkstraat).

We starten om 12.30 uur.

Dit is een half uurtje later dan andere jaren. Omdat de padre hier zal zijn, hebben we eerst te 11.30 uur een dankviering in de Sint-Rochuskerk.

We zullen dan speciaal de grote bezielers van het werk in Caiza: Padre Mestrio, Lia Claeys, Irène Vanhaverbeke en Padre Adrián Willems Paz herdenken.

Padre Julián Quispe Espinoza pastoor van Caiza zal in de Sint-Rochus kerk concelebreren. Het Sint-Rochuskoor luistert de viering op.

Voor de maaltijd behouden we de formule van vorig jaar, dus met bediening aan tafel. De catering wordt opnieuw verzorgd door traiteur Ten Dauwe uit Aalter. Ook de prijs blijft ongewijzigd, namelijk € 42.00 per persoon.

Hopelijk ben je er ook dit jaar weer bij.

Jullie kunnen vanaf nu reserveren.

Daarvoor bel je naar het nummer 050 31 94 93 (bij Georges en Lieve Suvéé-Marrannes).

We noteren met hoeveel personen je komt en met wie je wilt samenzitten.

Je reservatie wordt pas definitief nadat je betaald hebt.

Je stort het verschuldigde bedrag (X maal € 42.00) op het rekeningnummer BE57 4727 0698 0135 van SOS Caiza vzw. Weimanstraat 58, 8377 Zuienkerke.

Gelieve wel duidelijk in de mededeling te vermelden:

“maaltijd, aantal personen en de naam waarop gereserveerd werd indien die niet dezelfde is als degene die overschrijft.

Wij schrijven in tot de zaal volzet is.

Wacht dus niet te lang met inschrijven.

WAT STAAT ER OP HET MENU?

Glaasje spuitwijn
of fruitsap
Wachtbordje
met 3 culinaire hapjes

Knolseldersoep
met spekjes en croutons

Tongrolletjes op Oostendse wijze
met hertoginnenaardappelen

Warme appeltaart
met vanille-ijs

EEN ADMINISTRatieve VRAAG...

Ook onze administratie gaat met de nieuwe media mee.
Daarom vragen we aan onze abonnees die over een e-mailadres beschikken ons dat door te mailen.

Doel:

- *vlotte communicatie (vragen, problemen, ideeën, ...)*
- *op de hoogte houden of brengen van onze verschillende activiteiten: jaarlijkse maaltijd, concert en andere.*
- *in de toekomst eventueel tijdschriftje digitaal bezorgen*

Stuur een mailtje naar:

Mark Makelberge (secretaris-schatbewaarder)

mark.makelberge@telenet.be

Georges Suvéé (voorzitter)

georges.suvee@telenet.be

Lieve Marrannes (verantw. uitgever van S.O.S. Caiza)

lieve.marrannes@telenet.be

Let wel !!

*Je bent totaal vrij om op deze vraag in te gaan.
Verder zal er aan onze samenwerking niets veranderen.
We blijven communiceren via de gedrukte versie
van ons tijdschriftje "S.O.S. Caiza".*

S.O.S. CAIZA vzw

REKENINGNUMMERS:

IBAN nummer

BE57 4727 0698 0135

BE24 0000 1234 2238

BIC code (enkel voor het buitenland)

KREDBEBB

BPOTBEB1